

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 22 lipca 2015 r.

DSR-II-021-3(6)-AB/15

Pani
Wiesława Tarnowska
Wiceprzewodnicząca
Ogólnopolskiego Porozumienia
Związków Zawodowych

Szanowne Pani Przewodnicząca,

Odpowiadając na uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz niektórych innych ustaw zgłoszone pismem z dnia 15 kwietnia 2015 r., znak: OPZZ/WT/RG/284/2015, wyjaśniam, co następuje:

Ad. 1.

Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu do wyroku z dnia 21 października 2014 r. (sygn. akt K 38/13), stwierdził, że ustawodawca może odmiennie ukształtować warunki przyznawania świadczenia pielęgnacyjnego dla osób, które sprawują opiekę nad niepełnosprawnymi dziećmi. Trybunał wyraźnie stwierdził, że zastosowanie takiej przesłanki jest dopuszczalne. Zdaniem Trybunału, można więc odmiennie ukształtować reguły wypłacania świadczeń dla tych osób, które sprawują opiekę nad niepełnosprawnymi dziećmi, w stosunku do osób opiekujących się osobami dorosłymi.

Opisując skutki powyższego wyroku, Trybunał Konstytucyjny wskazał, że ustawodawca za punkt wyjścia musi zatem przyjąć jednakowe traktowanie opiekunów dorosłych osób niepełnosprawnych niezależnie od preferencyjnego traktowania opiekunów niepełnosprawnych dzieci. Trybunał Konstytucyjny przypomniał, że na poziomie

konstytucyjnym, podstawę szczególnego traktowania dzieci stanowi m.in. art. 68 ust. 3 oraz art. 72 Konstytucji. Dzieci objęte są ochroną państwa w ramach pomocy rodzinom, szczególnie tym znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej.

Realizując powyższy wyrok Trybunału Konstytucyjnego projektodawca nie mógł abstrahować od możliwości finansowych budżetu państwa. Z tego względu opiekunowie dzieci niepełnosprawnych zostali preferencyjnie potraktowani w porównaniu do opiekunów niepełnosprawnych dorosłych. Niemniej – w porównaniu do obowiązujących regulacji – opiekunowie osób dorosłych, co do zasady, otrzymają świadczenia związane z opieką w wyższej wysokości niż obecnie. Proponuje się bowiem, aby świadczenie pielęgnacyjne dla tych osób wynosiło 800 zł (tj. o 280 zł więcej niż obecnie).

Ad. 2.

Odpowiadając na tę uwagę wyjaśniam, że proponowana wartość 1000 zł kryterium dochodowego stanowi kwotę powiększoną o 1/3 (33%) wartości koszyka dóbr progu wsparcia dochodowego rodzin (WDR) z dzieckiem niepełnosprawnym. Próg WDR jest ustalany metodą ekspercko-empiryczną przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych, w oparciu o Badania Budżetów Gospodarstw Domowych GUS, z uwzględnieniem wydatków rodzin m.in. na żywność, mieszkanie, odzież i obuwie, edukację, transport, kulturę, sport i wypoczynek, higienę i ochronę zdrowia; normy spożycia i użytkowania towarów i usług konsumpcyjnych oraz poziomu cen. Próg Wsparcia Dochodowego Rodzin określa minimalny poziom dochodów:

- zapewniający spożycie żywności na poziomie gwarantującym potrzeby rozwojowe dzieci,
- pozwalający utrzymać dostateczne warunki mieszkaniowe,
- zapewniający partycypację dzieci w procesie edukacji,
- sprzyjający integracji dzieci i rodziców ze społeczeństwem,
- nie powodujący stygmatyzacji dzieci z rodzin niezamożnych.

Próg WDR określa zatem minimalny poziom dochodów na jedną osobę w rodzinie, potrzebny do „normalnej” egzystencji. Punktem odniesienia do ustalania progu WDR są normy spożycia i użytkowania towarów i usług konsumpcyjnych gospodarstw domowych znajdujących się w II kwintyli rozkładu dochodów, czyli grupy 40% gospodarstw domowych z najniższymi dochodami na osobę.

Z badania przeprowadzonego w 2015 r. przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych na zlecenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej wynika, że dla rodzin z dwojgiem osób

dorosłych i dwojgiem dzieci, w tym z dzieckiem niepełnosprawnym wartość koszyka dóbr składających się na poziom WDR, wyniosła 750,98 zł na jedną osobę w gospodarstwie.

Z poparciem

MINISTER
z up. *S m J*
Elżbieta Sredyn
Podsekretarz Stanu